

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XV. évfolyam, 12 szám

2025. december 08

Itt a vége, fuss el véle...

Már sokan értesültek arról, hogy a Vasutasok Szakszervezetének három tagja köszönetét fejezte ki szakszervezetünknek, és egykori ügyvédünknek, Dr. János Tibornak, mert több mint két év után lezáródott az ügyük.

De kezdjük csak az elején, és menjünk vissza egészen 2016-ig, amikor kiszervezték a MÁV Zrt.-ből a takarítónőket. Akkor is – és most is – egyedüli szakszervezetként a Vasutasok Szakszervezete kezdeményezett egyeztetéseket, a B+N Referencia Zrt. vezetőit fórumra hívtuk Záhonyba, hogy adjanak tájékoztatást a hogyan továbbról. És természetesen már akkor is tájékoztattuk tagságunkat a Záhonyi Vasutas hasábjain az ott elhangzottakról, ami úgy tűnt, megnyugtató volt a hallgatóság számára.

Az „átszállást” követően azonban ezernyi gond és probléma merült fel például a bérszámfejtéssel, munkáltatással. Ennyi év távlatából is azt gondolom, az új cég nem volt felkészülve az „átszállt” munkavállalók foglalkoztatására, legalábbis úgy biztosan nem, ahogyan azt tagjaink a MÁV Zrt. kötelékében megszokták. Rendszeresek voltak a már említett bérszámfejtéssel, levonásokkal kapcsolatos gondok, ezért a Záhonyi Vasutas 2017. 01. 23-i számában Nyílt levélben fordultak a kolléganők a munkáltatóhoz.

Több alkalommal is egyeztetést kértünk a cég vezetésétől. Volt, hogy telefonon, volt, hogy személyesen beszéltük át a dolgokat. Amikor az adminisztrációval kapcsolatos hiányosságok megoldódni látszódtak, mindig újabb és újabb panaszok kerültek felszínre a tagjainkat ért vélt vagy valós sérelmekről. Írom ezt azért ezekkel a szavakkal, mert tagjainknak mindig valós volt, de amikor a helyi vezetőt kérdeztem, ő véltnek állította be.

Még ma is azt gondolom, hogy tagjainknak volt igaza az esetek jelentős részében, főleg, amikor nemcsak egy munkavállaló állította ugyanazt. Tagjaink azt is rebesgették, hogy a szakszervezet „mumus” a helyi vezetőnél, én meg amolyan „főgonoszként” szerepelek nála, amit persze előttem mindig tagadtam.

Nos, ezer előzménye volt annak, hogy amikor létszámleépítésre került sor, a listára azok a tagjaink is felkerültek, akikkel korábban konfliktusa volt a helyi munkáltatónak.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Ezt a 2023. április harmadikai Záhonyi Vasutasban az „Édes bosszú Záhonyban” című írásomban nem is rejtettem véka alá. (Ezt a cikket egyébként a B+N ügyvédei gyakran lobogtatták a tárgyalásokon.) Persze nem hagytuk ennyiben a dolgot, tájékoztatást kértünk a területi vezetőtől a leépítés kapcsán, amiről szintén beszámoltam újságunkban Tájékozódás címmel 2023. április 11-én.

Ekkor volt tetten érhető, hogy csalafintaság van a dologban, mert a helyi vezető teljesen mást mondott, mint a területi vezető. Kiderült, sem a leépítendő létszámot, sem pedig az érintett személyeket nem központilag határozták meg, mint ahogyan azt a helyi vezető állította. Száz szónak is egy a vége, az elbocsátottak közül öt fő volt a Vasutasok Szakszervezetének tagja, s korábban mindannyian konfliktusba keveredtek a vezetőjükkel.

Ezek után egyeztettem szakszervezetünk vezetőivel, jogi képviselőivel, tagjainkkal, és az a döntés született, hogy munkaügyi perre visszük a dolgot. Sőt, egyik tagunk esetében a felmondási papír átadásának körülményi miatt is polgári pert indítottunk. Akkor még olyan hangok jöttek vissza hozzám, hogy mit akar a szakszervezet, a pesti ügyvédek majd lemossák a vidékit. Közel két év és számtalan tárgyalás után mondhatjuk, hogy nem így lett.

De térjünk vissza a tényekhez. Öt tagtársunk indított munkaügyi pert, végül hárman értek révbe. Egyikük már az elején nem vállalta a tárgyalásokkal járó „macerát”, másikuk pedig teljesen váratlanul, és számomra érthetetlen okokból a vége felé mégis visszalépett. Szóval kellett kitartás, hiszen emberileg is megviselte az érintetteket egy-egy tárgyalás. A munkáltató – folyamatosan változtatva a védekezését – számos tanút sorakoztatott fel maga és az érvei mellett, ezek közül nekem többen elmondták, azt se tudták, hogy tanúskodni idézték be őket. Persze „széllal szemben” kevesen mertek...

Mindenesetre első fokon minden pert megnyertünk, és a munkáltató rendre mindet meg is fellebbezte. Egyikük esetében másodfokon is volt pozitív ítéletük, de ezt sem hagyták annyiban, a munkáltató a Kúriához fordult jogorvoslatért. Mindeközben a munkáltató kezdeményezte a peren kívüli egyezséget, és az ügy lezárását.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Ez lett a vége: Úgy ítéltük meg, fogadjuk el, mert nincs értelme a bíróságra járkálni még éveket is akár, hiszen mindent megfellebbezték. A B+N pedig kifizette a per tárgyát képező, megítélt kártérítést a tagtársainknak.

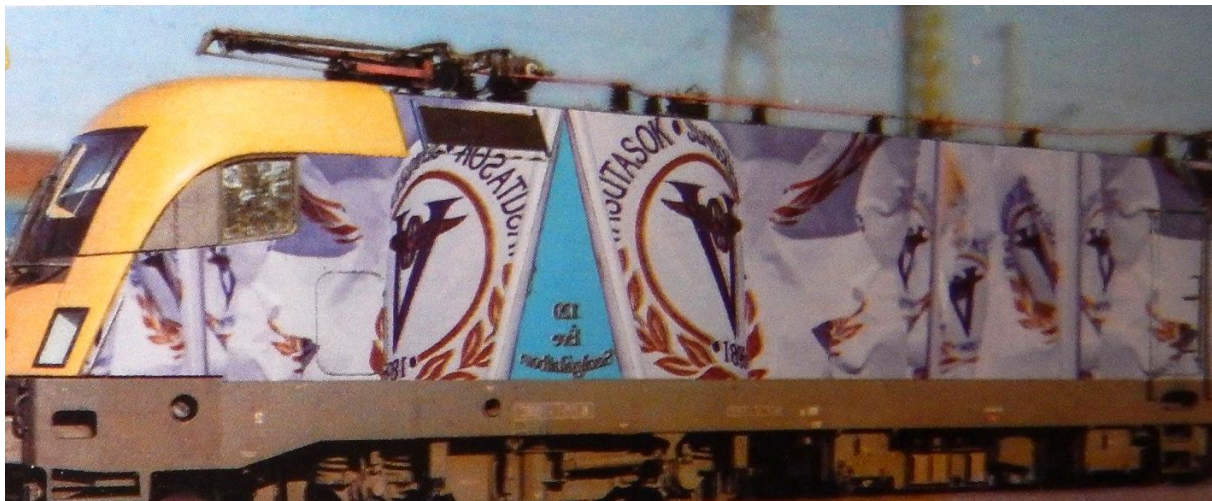
Mondhatnám, boldog a vég, mindenki fusson el azzal, amit kapott: a cég majd elfelejti, a cégnek majd elfelejtik a bűnöket, a kolléganők megnyugodhatnak, mert győztek. De a történet ettől mégis több!

Mert nagy bűn volt egyszerű embereket ok nélkül bántani, és a sértettek sem felejtethetnek olyan könnyen. Nem felejtetik az igazságtalanságot, ami érte őket. Ám a kitartásukért köszönet nekik, hiszen bebizonyosodhatott, hogy érdemes küzdeni! Mert nem voltak egyedül, mert „nem vagy egyedül!” És természetesen köszönet az ügyvédnek, aki szintén a végsőkig az igazság mellett állt!

Tanulság? Nem más, mint az, hogy érdemes harcolni akkor is, amikor mások – például a társ-szakszervezet – azt mondja, hogy nem érdemes perelni.

Igenis érdemes! Mert mi ott állunk akkor is, amikor más már nem!

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Újra Eperjeskén

Pénteken ülésezett Eperjeske Állomásfőnökség alapszervezetének Szakszervezeti Bizottsága, ahová én is meghívást kaptam. Séra Róbert alapszervezeti titkár köszöntötte a résztvevőket, köztük Rabb László területi forgalmi koordinátort. Furda Krisztina SZB tag ismertette a napirendi pontokat, amit a testület egyhangúlag elfogadott, és elfogadták Tóthné Bordás Enikőt jegyzőkönyvvezetőnek.

Első napirendi pontban Robi összefoglalta az idei év eseményeit, beszámolt az elvégzett munkáról, a taglétszám alakulásáról és az alapszervezet gazdálkodásáról. Az alapszervezeti gazdálkodásnál kitért

arra is, hogy december elsejétől a Vasutasok Szakszervezetének Kongresszusa döntött a tagdíj mértékének csökkentéséről. Nem maradhatott el az üzemi tanácsi választás sikerének említése sem, itt Robi köszönetét fejezte ki mindenkinek, aki ehhez hozzájárult.

A következőkben én kaptam szót, köszönetemet fejeztem ki a választás eredményéért, s egyben gratuláltam is Séra Róbertnek: a siker azt is elhozta számunkra, hogy több mint tíz év után a

Központi Üzemi Tanácsban is képviselve van területünk. Robinak a munkához jó erőt, kitartást kívántam, s egyben azt is kértem, hogy használja ki ezt a lehetőséget szakszervezetünk, területünk érdekében is. Majd részletesen elmondtam a jelenlévőknek minden olyan tény, ami végül elvezetett a győzelemhez.

Tájékoztattam az SZB-t arról is, hogy szakszervezetünk modernizálása a tagdíjcsökkentéssel még nem ért véget, a működésünket, struktúránkat is át kell alakítani. Elmondtam azt is, hogy alapszervezeti összevonások is várhatóak, ami bizonyosan érinteni fogja az eperjeskei alapszervezetet is.

Nem maradhatott el tájékoztatás a jövő évi bérfejlesztésről, és legalább olyan fontos volt beszélni a 2026-os alapszervezeti választásokról is.

Utolsó napirendben Rabb László területi forgalmi koordinátor tájékoztattott a három állomás létszámáról, túlóra helyzetéről, személyi változásokról, védő- és formaruha ellátottságról, és válaszolt minden felmerült kérdésre. Így többek között szóba kerültek az üzemi autóbusz megszűnését

követő intézkedések, a saját gépjármű használata szolgálatba járáshoz.

Összességében egy jó hangulatú, jól szervezett, a felmerült problémákkal is foglalkozó értekezlet részese lehettem. Számomra egyébként is mindig különösen jó érzés Eperjeskén járni, hiszen több évtizedes munka köt a helyhez, a kollégákhoz.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Izgalmas várakozás

Tényleg eljön? És ha igen, milyen lesz? – kérdezzük magunktól, amikor várunk valakit, bár gyakran csak valamit. Igaz, a valaminek is majd mindig része valaki, akivel összekötjük várakozásunkat, és jobb esetben ő is tud róla. Ezek a hetek várakozással telnek, még akkor is, ha nem mondjuk ki, sőt, talán akkor igazán. Tőlünk függ, mit vagy kit várunk, ám mindenképp reményteljes időszak, és a hittel kezdődik. Azzal a hittel, ami bennünk él, hogy remélhessük a jövőt, és ha szeretet is van a szívünkben, akár örömmel is végződhetnek a várakozás hetei. Advent érdekessége, hogy azokra is hatással van, akiket csak az önmagukért való hit és szeretet érint meg. Nem tudni,

kinek mennyire fontos az első gyertya, a hit gyertyája, hiszen vallásos hithez kötődik, mégis sokan gyújtják. Ha másképp nem, nyilvánosan, és biztosan hisznek is valamiben. Már csak azért is, mert hit nélkül nincs mire, vagy kire várni, főleg nem remélhetjük a szétválasztó különbségek megszelídítését.

Viszont lila gyertyával, vagy anélkül, de sokan vártak hétvégén a Mikulásra. A gyermekek felnőtt hittel és komolysággal, a felnőttek gyermeki izgalommal, már ha volt ok reménykedni a vén hóhányó jóindulatában. Hit nélkül ez sem volt az igazi, de kicsiny hittel már kaphattunk, sőt adhattunk is, és ha okoztunk valamicske örömet, már megérte hinni az érzésekben. No meg, elmélázhattunk azon, vajon adni jobb, vagy kapni? Akiknek most nem jött össze, bízzanak, ha adtak, kapni is fognak – bár lehet, már csak jövőre. De akár még idén, igaz, egy másik vénségtől, a Télapótól, amennyiben kevés hittel áldotta meg a sors a kimaradókat.

Akiknek, ha mégis többet hisznek, nem csak remélni akarnak, a fáma szerint nem lesz hiába való a hitük, a negyedik vasárnap gyertyája örömet hoz majd nekik is. És megbékélést, kiengesztelődést, ha más is úgy szeretné. Legfeljebb késik valamelyest, de Karácsonyra még megérkezhet, talán még gyertya nélkül is. Akik hisznek Advent gyertyáiban, azoknak nem gond a közös gondolkodás, és nem kételkednek: mire kell, eljön az újszülött, akire vártak, hozza magával az örömet, és persze némi bölcsességet is. Mert ugyan bármikor bármi történhet, de a jövő héten mégsem húzhatunk újra, legfeljebb jövőre. De vajon marad-e addig a hitünk, vagy inkább csak a remény örök? Netán marad a hitből a remény újrafelfedezésére is?

Természetesen, ha őszintén vágyjuk az öröm gyertyáját, nem hagyhatunk ki semmit – hit, remény, szeretet – és a sorrendet sem cserélhetjük fel önkényesen. Miben, vagy kiben reménykednénk, ha nem hiszünk, és hogyan szerethetnénk, ha senki nem hisz bennünk Többségünk megtapasztalta már, hogy az öröm csak úgy jön el, ha hitünk táplálja reményeinket, hogy egyszer mégis másképp lesz, és szeretetünk a körülöttünk élők reményeit és hitét, hogy egyszer ők is mások lesznek. Ha őszinte a hitünk, végtelen a reményünk és lángol a szeretetünk. A gyertya csupán kellék, jelkép. Csak meggyújtva ér valamit.

Dolhai József

Akkor is a jövő számított – manapság a jövő a tét!

ZÁHONYI VASUTAS

VIII. évfolyam, 35. szám

2018. március 18.

Jövőbe néző munkaértekezlet Záhonyban

Március tizenharmadikán vegyes hangulatban, ám mégis csak optimistán gyűlt össze a záhonyi csapat a Területi Képviselő tárgyalójában. A soros titkári értekezletet Juhász

Tiborné, képviselőnk vezetője nyitotta meg, és a formaságok után bele is kezdünk, hiszen bőven volt mit megbeszélünk. Elsőként az idei Kongresszusra való felkészülés következett érdekes információkkal, és végül határozathozattal.

Juhásznő jelezte, bár a jogszabályoknak megfelelően évente van Kongresszusunk, a május 17-18-ára tervezett rendezvény kitűnik azzal, hogy tisztújítás is szerepel a napirendek között. Küldötteink személyéről az őszi alapszervezeti választásokon kellett dönteni: képviselőnk vezetője mellett küldött lett Balogh Attila és Zubály Bertalan (RCH), Szanyi József (Start), Deregi Balázs és Nagy Attila (MÁV), valamint Korbács Sándor (GRF). A záhonyi nyugdíjasok küldötte a Kongresszuson Kódsi Józsefné. Szakszervezetünk következő ötéves programját már ismerhetjük, a kongresszusi Beszámoló a közeljövőben készül el. A Jelölést Előkészítő Bizottság

(JEB) viszont már fogadja a jelöléseket, melynek tagja Zubály Bertalan is, akit Juhásznő felkért, hogy tájékoztassa a Testületet a Bizottság munkájáról.

Zubály elmondta, a Bizottság tizenegy fővel működik, tagjait a területi és a szakmai képviselők, rétegszervezetek és a nyugdíjasok képviselője adják. A JEB vezetője Horváthné Czinderi Zsuzsanna, január végi első ülésükön – melyen részt vett Meleg János, szakszervezetünk elnöke is – rögzítették, hogy egy elnököt, két (érdekvédelmi és szervezetpolitikai) alelnököt, Felügyelő bizottsági elnököt, és négy fő FB tagot kell választani. Továbbá a négy évvel ezelőtti kampánykört (roadshow) tanulságait levonva döntöttek arról, hogy idén nem támogatnak ilyen körutat.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

HUMORSAROK

ISMERKEDÉS

Az állatkertben összekeverednek a bölények a zebrákkal. Kerülgetik egymást, majd az egyik bölényfiú megszólítja az egyik zebralányt:

- Te honnan jöttél, és mit tudsz?
- Afrikából, és jártam a szavannákat, én voltam a leggyorsabb! Hát te?
- Én Amerikából – válaszol a bölényfiú.
- És mit tudsz?
- Ha leveszed a pizsamádat, megmutatom...

FELVILÁGOSÍTÁS

Idős hölgy az állatkertbe megy, és megáll a bölényeknél. Sokáig nézi a nagydarab, nyugodtan álldogáló jószágot, majd megkérdezi a gondozót:

- Ez az állat hím, vagy nőstény?
- Erre a gondozó: kérdezze meg a zebrát...!